

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 44/2013
21.03.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu A.g. u A. i Š.o. A.g., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda II-4 U. 25071/10 od 16.11.2012. godine, sa protivnim strankama V.M. iz sela G., A., i R.S. iz A., koga zastupa punomoćnik S.Č., advokat iz N., u predmetu izbora direktora, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.03.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda II-4 U. 25071/10 od 16.11.2012. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu jedan dispozitiva uvažena je tužba S.R. iz A. i poništeno rešenje tuženog Š.o. A.g. u A. broj 263 od 23.06.2010. godine i predmet je vraćen tuženom organu na ponovno odlučivanje, a u stavu dva dispozitiva pobijane presude obavezan je tuženi organ da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 10.500,00 dinara u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Poništenim rešenjem Š.o. A.g. u A. broj 263 od 23.06.2010. godine stavom I dispozitiva odlučeno je da se odluka o izboru V.M. za direktora A.g. u A. del. broj 174 od 10. maja 2010. godine smatra donetom dana 23. juna 2010. godine, od kog datuma teče mandatni period koji traje četiri godine. U stavu II dispozitiva tog rešenja je određeno da je izabrani kandidat V.M. obavezna da stupi na dužnost direktora A.g. u A. dana 23. juna 2010. godine, stavom III da za vreme ovog prvog izbornog perioda imenovanoj miruje radni odnos na radnom mestu profesora hemije u A.g. u skladu sa članom 59. stav 14. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, u stavu IV je određeno da je imenovana dužna da u roku propisanom zakonom položi ispit za direktora i stekne dozvolu za rad direktora, u stavu V da o pravima i obavezama direktora odlučuje Š.o. u skladu sa zakonom i u stavu VI dispozitiva tog rešenja je određeno da je ova odluka konačna.

U zahtevu za preispitivanje sudske odluke, podnetom na osnovu člana 49. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima, podnosioci ističu da je pobijanom presudom Upravni sud povredio odredbu člana 33. Zakona o upravnim sporovima, jer na javnoj raspravi nije utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke. Ukazuju da je uz tužbu priložena kopija zapisnika, a što je konstatovano i na javnoj raspravi, sa sednice Š.o. A. g. od 07.05.2010. godine, overena pečatom škole, koja sadrži sve elemente propisane članom 69. Zakona o opštem upravnom postupku. Zatim, naglašavaju da je Upravni sud svojim postupanjem stvorio zabunu u vezi sa pasivno legitimisanim licem - tužbom je kao tuženi organ označena A.g. a sud kao tuženog tretira Š.o. kao organ A.g. Takođe, odgovor na tužbu koji je potpisao direktor u ime gimnazije, uz pečat škole, smatran je kao odgovor na tužbu zainteresovanog lica, a predsednik Š.o. kao lice ovlašćeno da zastupa Š.o. Ističu da školsku ustanovu može da zastupa samo direktor i da u slučaju kad je direktor istovremeno zainteresovano lice pitanje zastupanja treba drugačije rešiti, pa predlažu da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev, ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje. Protivne stranke nisu dostavile odgovor na zahtev koji im je, prema dostavnicama u spisima, uredno uručen.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, doneta je odluka kao u dispozitivu iste sa razloga što u spisima tuženog organa nema zapisnika u smislu člana 69. Zakona o opštem upravnom postupku, o većanju i glasanju Š.o. A.g., kao kolegijalnog organa, pa sud ne može pouzdano oceniti da li je doneta odluka zakonita, odnosno da li su ispunjeni uslovi za rešavanje propisani odredbom člana 192. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, s obzirom da se tužbom ukazuje da je tuženi odlučivao u nepropisnom sastavu.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da su tom presudom povređena pravila

postupka od uticaja na rešenje stvari, jer u obrazloženju presude nisu dati dovoljno jasni činjenični i pravni razlozi za odluku donetu u dispozitivu. Ovo stoga što iz spisa predmeta Upravnog suda II-4 U. 25071/10 proizlazi da je dana 16.09.2012. godine održana usmena javna rasprava pred tim sudom na kojoj nije raspravljana okolnost u vezi postojanja zapisnika o većanju i glasanju Š.o. A.g., mada je u zapisniku sa rasprave navedeno da se u spisima nalazi fotokopija zapisnika u rukopisu sa 31 sednice Š.o. održane 07.05.2010. godine, sa potpisom predsednika Š.o. i zapisničara i pečatom A.g. Iz navedenog zapisnika se vidi da je pod tačkom 3 dnevnog reda raspravljano o izboru direktora škole po konkursu objavljenom 31.03.2010. godine i da je Š.o. javnim glasanjem, posle pročitano mišljenja nastavničkog veća sa sednice od 26.04.2010. godine, doneo odluku kojom je u stavu prvom za direktora A.g. izabran kandidat V.M., profesor hemije, a u stavu drugom je odlučeno da se odluka dostavi ministru prosvete na saglasnost u skladu sa članom 60. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

Odredbom člana 60. stav 7. Zakona o osnovama sistema i obrazovanja ("Sl. glasnik RS" 72/09) je propisano da se smatra da je odluka organa upravljanja o izboru direktora doneta, odnosno da je ministar dao na nju saglasnost ako u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke ne donese akt kojim odbija saglasnost. Odredbom člana 60. stav 8. istog zakona je propisano da organ upravljanja ustanove posle proteka roka iz stava 7. ovog člana donosi rešenje o izboru direktora i dostavlja ga učesnicima konkursa. Rešenjem se utvrđuje i vreme stupanja na dužnost, kao i obaveza polaganja ispita za direktora.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe Vrhovni kasacioni sud nalazi da rešenje Š.o. A.g. od 23.06.2010. godine ima deklarativni karakter, jer se tim rešenjem samo konstatuje da se odluka o izboru V.M. za direktora A.g. broj 174 od 10.maja 2010. godine, koja je konstitutivnog karaktera jer je istom stvoren pravni odnos, smatra donetom 23.06.2010. godine, od kog datuma teče mandatni period od četiri godine. Ovo stoga što je članom 194. stav 5. Zakona o opštem upravnom postupku propisano da je organ čija je saglasnost i mišljenje potrebno za donošenje rešenja dužan da saglasnost, odnosno mišljenje dâ u roku od jednog meseca od dana kada mu je zatraženo, ako posebnim propisima nije određen drugi rok. Ako taj organ u tom roku ne obavesti organ koji donosi rešenje da daje ili odbija saglasnost, smatra se da je dao saglasnost, a ako ne dâ nikakvo mišljenje, nadležni organ može doneti rešenje i bez pribavljenog mišljenja, ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Kod ovakvog činjeničnog i pravnog stanja stvari, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, pogrešno je zaključivanje Upravnog suda da se zakonitost osporenog rešenja nije mogla ispitati u upravnom sporu jer se u spisima ne nalazi zapisnik o većanju i glasanju Š.o. A.g., pri tom ne označavajući na koji zapisnik se to odnosi. S tim u vezi, osnovano se u zahtevu ukazuje na povredu člana 33. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, koji propisuje da u upravnom sporu sud rešava na osnovu utvrđenih činjenica na održanoj usmenoj raspravi. Iz spisa se vidi da je rasprava održana, ali da ovo pitanje nije ni pomenuto, a samim tim ni raspravljano, a iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je od bitnog uticaja na odlučivanje.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, osnovani su i navodi iz zahteva da je Upravni sud naveo protivurečne činjenice u vezi sa pasivno legitimisanim licem, budući da je u tužbi kao tuženi organ označena A.g. - A., a u uvodu pobijane presude kao tuženi označen Š.o. A.g. u A. Zatim, odgovor na tužbu A.g. sa pečatom i potpisom direktora gimnazije smatran je kao odgovor zainteresovanog lica, a kao zastupnik tuženog naveden je predsednik Š.o., što nije u skladu sa članom 59. stav 1. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, kojim je propisano da direktor rukovodi radom ustanove, i članom 62. stav 1. istog zakona kojim je propisano da je direktor odgovoran za zakonitost rada i za uspešno obavljanje delatnosti ustanove.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su pobijanom presudom povređena pravila postupka od uticaja na rešenje stvari, pa je na osnovu člana 55. st. 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu. **PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU**

dana 21.03.2013. godine, Uzp 44/2013

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.